

РЕШЕНИЕ

№ 2058

гр. София, 30.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1225** по описа за **2023** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „ТРАВЪЛ ЕКСПЕРС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] чрез адв. К. М. срещу Решение № 3610 от 29.09.2022г. на СРС, НО, 7-ми състав, постановено по НАХД № 5715 от 2022г. по описа на съда. С обжалваното решение е изменено Наказателно постановление (НП) № 22-007174/26.01.2021г. издадено от Директор на дирекция „Инспекция по труда“ – С. като наложеното със същото административно наказание „имуществена санкция“ е намалено от 2000 на 1500 лева.

Според касатора атакуваното решение е постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на закона – касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК вр. чл.63в от ЗАНН. Според жалбоподателя районният съд не е изпълнил задължението си да събере всички необходими и относими към спора доказателства, въпреки изрично направени в тази насока искания, като не е съобразил и представените му такива от касатора. На следващо място, жалбоподателят счита, че решаващият делото състав неправилно е заключил, че процесните АУАН и НП съответстват на изискванията за тяхното съдържание предвид, че в същите само общо е посочено, че вмененото нарушение е

извършено в предприятието на дружеството, без да е конкретизирано къде на територията на страната се намира същото. Иска се отмяна на обжалваното решение и измененото с него НП, а в условията на алтернативност връщане на делото за събиране на нови доказателства. Към жалбата са представени копия на 7 броя платежни нареждания, незаверени.

В открито съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, се представлява от адв. М., който поддържа жалбата и претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба – Директорът на Дирекция „Инспекция по труда“ –С., редовно призван, се представлява от юрк. Д., която оспорва касационната жалба, прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Участващият в производството прокурор от СГП счита, че решението на районния съд е правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - София-град, XXII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че между работника К. Й. С. и „ТРАВЪЛ ЕКСПЕРС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД бил сключен трудов договор № 05 от 08.03.2018г., съгласно който С. следвало да полага за дружеството труд като шофьор на автобус с месечно трудово възнаграждение от 560 лева. На 14.04.2020г. работодателят изготвил уведомление до С. за прекратяване на трудовия му договор, а със заповед от 24.04.2020г. трудовият договор бил прекратен от работодателя на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ. Съгласно ведомост за заплати за м. април 2020г., „ТРАВЪЛ ЕКСПЕРС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД начислило на С. трудово възнаграждение за получаване в размер на 1148,57 лева.

Спрямо „ТРАВЪЛ ЕКСПЕРС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД била извършена проверка за спазване на трудовото законодателство, при която инспектори към ДИТ-С. констатирани нарушения, за които издали съответните предписания в съставения протокол за проверка № ПР 2027854/ 23.10.2020г., който същия ден би връчен на представител на дружеството. Под точка № 3 от същия било посочено задължителното на основание чл. 404, ал. 1, т.1 и т. 12 от КТ предписание „Работодателят да изплати уговореното трудово възнаграждение на К. Й. С. за положения му труд през месец 04.2020г., съгласно чл. 128, т. 2 от КТ“, като срокът за изпълнение на предписанието бил до 06.11.2020г. Така дадените с протокола за проверка от 23.10.2020г. предписания не били обжалвани.

При последваща проверка, резултатите от която били обективирани в протокол за проверка № ПР 2037102/15.12.2020г., инспекторите при ДИТ-С., констатирани, че предписание под № 3 от протокол за извършена проверка с изх. № ПР 2027854 от 23.10.2020г. не било изпълнено. До приключване на проверката не били представени от дружеството платежни документи, удостоверяващи изплащането на суми до пълния размер на начисленото във ведомостта за заплати трудово възнаграждение за м.04.2020г. на К. Й. С.. За това, че не е изпълнило дадените му предписания, срещу дружеството бил съставен АУАН, въз основа на който е издадено и процесното НП.

При така установената фактическа обстановка решаващият делото състав на софийски районен съд е приел, че процесните АУАН и НП са издадени от компетентен орган, при стриктно съблюдаване на производствените правила, като същите съдържателно отговарят и на законовите изисквания за това. Приел е, че от доказателствата по делото безспорно се установява извършено от дружеството нарушение по чл.415 от КП, за което и правомерно е санкционирано, като в границите на своите правомощия е намалил определената му санкция като е свел същата до предвидения в закона минимум.

Решението на Софийски районен съд е валидно, допустимо и правилно.

Доколкото липсата на изискуема от закон форма и пълнота на реквизитите на АУАН и НП съобразно изискванията на ЗАНН би се явило съществено процесуално нарушение от категорията на абсолютните, което ще предопредели тяхната отмяна на това формално основание, следва първо да се отговори на това възражение. Към административнонаказателната преписка са представени оригиналите на АУАН и НП, видно от които като място на извършване на нарушението е посочено „предприятието на работодателя“. Тази формулировка по никакъв начин не ограничава възможността на санкционираното лице да разбере къде се твърди същото да е извършено или пък да води до неяснота досежно това обстоятелство. Последното се основава на факта на изрично вписване както в АУАН, така и в НП на седалището и адреса на управление на дружеството-работодател „ТРАВЪЛ ЕКСПЕРС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. Естеството на нарушението е такова, че касае не самото изплащане на трудовото възнаграждение, а неизпълнението на даденото от Дирекция "Инспекция по труда" – С. предписание (поради което и нарушението е квалифицирано по чл. 415, ал. 1 от КТ, а не по чл. 128, т. 2 от КТ), то следва да се приеме, че мястото на нарушението е адресът на Дружеството и доколкото той е записан в АУАН и НП – съдът не констатира неяснота на административно-наказателното обвинение.

По отношение на възражението за допуснати съществени процесуални нарушения при събирането и оценката на доказателствата:

С касационната жалба са представени 7 броя копия на платежни нареждания от 2019г., с които дружеството-жалбоподател е превеждало суми по сметка на служителя К. Й. С., като те напълно съответстват и на представените пред районния съд. Последният не ги е приобшил към доказателстваната маса, тъй като е счел, че същите не касаят предмета на делото. Предметът на производството, както правилно е отбелязал и контролирания съд е доказване неизпълнение на задължително предписание по смисъла на чл. 415, ал. 1 от КТ.

Съгласно чл. 404, ал. 1 от КТ контролните органи на Инспекцията по труда могат по своя инициатива, с цел предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях, да прилагат принудителни административни мерки, една от които е даването на задължително предписание на работодателя за отстраняване нарушения на трудовото законодателство. Именно доколкото при проверка в периода от 09.10.2020г. до 23.10.2020г. проверяващите са установили, че „ТРАВЪЛ ЕКСПЕРС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД в качеството си на работодател е начислил, но не е изплатил на С. уговореното трудово възнаграждение за месец април 2020г. и така е нарушил чл. 128, т. 2 от КТ, контролните органи са дали на Дружеството – работодател задължително предписание: „да изплати на С. уговореното трудово възнаграждение за месец април 2020г. съгласно чл. 128, т. 2 от КТ“ – при даден срок за изпълнение на предписанието

до 06.11.2020г.

Конкретното предписание е дадено с протокол за извършена проверка № ПР 2027854 от 23.10.2020г. изготвен от главен инспектор при ДИТ – С. и връчен на представител на дружеството на същата дата. Съгласно разпоредбата на чл. 404, ал. 1, т.12 от КТ, дадените на това основание предписания, какъвто е процесният случай, са задължителни принудителни административни мерки, които подлежат на обжалване. Последното е изрично отбелязано и в съставения и предявен на представителя на дружеството протокол. В случай, че работодателят не е бил съгласен с дадените по реда на чл.404, ал.1, т.12 от КТ предписания, пред него е стояла възможността да ги оспори по реда на АПК пред съответния Административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването им, за което по делото няма данни да е сторено. Дадените задължителни предписания имат белезите на индивидуален административен акт и подлежат на самостоятелен контрол. След като „ТРАВЪЛ ЕКСПЕРС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД не е атакувало дадените му предписания и конкретно процесното под № 3, то има задължителен за него характер и подлежи на незабавно изпълнение. Видно от писмо адресирано до К. С. от ДИТ С. представените 7 броя платежни нареждания касаят преводи на парични суми извършени преди съставянето на съответния протокол и същите са съобразени от административния орган. След като същите са извършени преди издаване на съответното предписание и дори повече- са взети предвид при неговото съставяне, както правилно е отбелязал и контролирания съд не биха могли да бъдат третирани като доказателства за неговото изпълнение. По същество, с тяхното представяне и цялостно поддържаната линия на защита на касатора, от съда се иска преоценка на констатациите на административния орган инкорпорирани в протокола и съответно даденото предписание като се приеме, че такова задължение за дружеството въобще не съществува.

В съдебната фаза на административнонаказателното производство е недопустим инцидентен контрол за законосъобразност на влезлия в сила и поради това добил стабилитет индивидуален административен акт – дадените на работодателя задължителни предписания. След като предписанията са влезли в сила, те не подлежат на последваща преоценка.

Доколко предписанието е задължително за предприемане на съответното действие, то неизпълнението на това действие в срок, е необходимо и достатъчно условие за ангажиране на административнонаказателната отговорност на работодателя.

Предявеният едва на 24.01.2022г. иск пред Софийски районен съд по никакъв начин не променя обстоятелството, че дружеството е осъществило фактическия състав на чл. 415, ал. 1 от КТ, доколкото искът е предявен след издаване, влизане в сила и неизпълнение на процесните предписания. Казано с други думи, фактът на извършено от страна на дружеството административно нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ не може да се промени от последващо пренасяне на спора за решаване по общия исков ред. Единствено при наличие на влязло в сила съдебно решение преди издаване на наказателното постановление, с което със сила на присъдено нещо е установено, че работодателят не дължи спорните възнаграждения, възможността за ангажирането на административнонаказателната му отговорност ще бъде изключена. Видно от установената по делото фактическа обстановка, настоящият случай не е такъв.

Разпоредбата на чл. 415, ал. 1 КТ определя като административно нарушение бездействието на съответното лице, спрямо което е дадено задължително предписание. След като нарушението е доказано по несъмнен начин, както и

участието на нарушителя в него, то съвсем законосъобразно административно - наказващият орган е ангажирал административно - наказателната му отговорност.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и съобразно чл.63д, ал.3 ЗАНН, основателно е искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 80 лв. съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XXII касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3610 от 29.09.2022г. на СРС, НО, 7-ми състав, постановено по НАХД № 5715 от 2022г. по описа на съда.

ОСЪЖДА „ТРАВЪЛ ЕКСПЕРС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район В., п.к.1303, [улица], ет. 1, ап. Офис 39 да заплати на ДИТ – С. сумата от 80 (осемдесет) лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.